

«Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα»

[Ορθοδοξία](#) / [Θεολογία](#)

[\(†\) Μητροπολίτης Πισιδίας Σωτήριος Τράμπας](#)

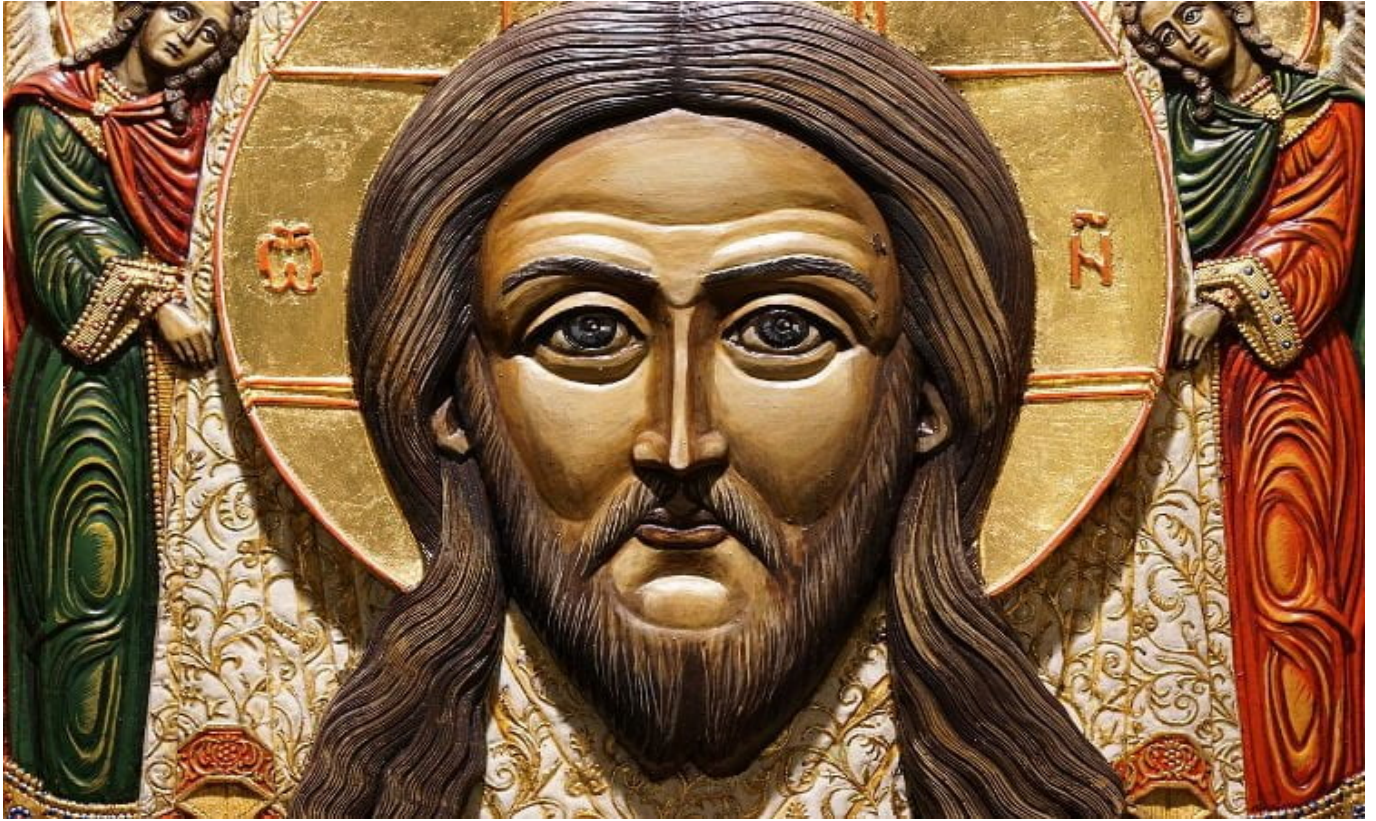

Η πλέον συχνή προτροπή της Εκκλησίας προς τους εκκλησιαζομένους πιστούς, καθημερινά είναι: *«ἐαυτούς καί ἀλλήλους καί πᾶσαν τήν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα»*. Οι πιστοὶ ἀκούνε ἀπὸ τον Λειτουργό τόσο συχνά (ἔως δέκα φορές στον Ὁρθρο και στη θεία Λειτουργία) τα λόγια αυτά, και κάποιοι διερωτώνται: γιατί ὅλες αυτές οι ἐπαναλήψεις;

Οι ἐπαναλήψεις φανερώνουν πόσο σημαντικό, για κάθε πιστό, εἶναι το να ἐμπιστευτεῖ ολόκληρη τη ζωή του στον Κύριο και Θεό μας Ἰησοῦ Χριστό. Η ἐπιθυμία μας αὐτή να ἐμπιστευτούμε ολόκληρη τη ζωή μας στον Χριστό, ἐκφράζεται και με την Εὐχή της θείας Λειτουργίας, προ της Κυριακῆς Προσευχῆς: *«Σοὶ παρακατατιθέμεθα τήν ζωὴν ἡμῶν ἅπασαν καί τήν ἐλπίδα, Δέσποτα φιλόνηρωπε...»*. Φιλάνθρωπε Κύριε στα χέρια Σου παραδίδουμε ολόκληρη τη ζωή μας και την ἐλπίδα μας.

Με αυτές τις ἐκφράσεις παραδεχόμαστε ὅτι εμεῖς δεν ἔχουμε τίποτε δικό μας· ὅπως γράφει ο Ἀπόστολος Παῦλος το σῶμα μας και το πνεῦμα μας -η ψυχή μας-

είναι του Θεού (βλ. Α΄ Κορ. 6, 15-20). Του Θεού πλάσματα είμαστε και όταν ο άνθρωπος αποχωρίστηκε από τον Δημιουργό του, πάλι ο Υιός του Θεού μας, όπως πάλι γράφει ο θεόπνευστος Παύλος, εξαγόρασε με το Τίμιο Αίμα Του, που έχει ανεκτίμητη αξία (βλ. Α΄ Κορ. 6,19-20 και 7, 23). Επομένως δεν ανήκουμε στους εαυτούς μας, αλλά στο Θεό.

Όμως, ο Θεός δεν θέλει αναγκαστικά να μας κρατάει κοντά Του. Θέλει κι εμείς ελεύθερα να αποφασίσουμε να ανήκουμε σ' Αυτόν, και να εκδηλώνουμε εμπράκτως ότι επιθυμούμε ολόκληρο τον εαυτό μας, «πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν» να την εμπιστευθούμε στα παντοδύναμα και στοργικά χέρια Του.

Δυστυχώς συχνά οι άνθρωποι, ζαλισμένοι από τις αντιξοότητες της ζωής, ξεχνούν το Θεό και προσπαθούν μόνοι τους να απαλλαγούν από τις ποικίλες θλίψεις, και αντιξοότητες που τους κάνουν να ταλαιπωρούνται και να υποφέρουν. Και όταν δεν τα καταφέρνουν να δώσουν λύση απελπίζονται και απογοητεύονται.

Πόσο διαφορετική είναι η κατάσταση των χριστιανών, που σε κάθε δυσκολία κάνουν ό,τι καλύτερο και περισσότερο μπορούν, αλλά συγχρόνως στηρίζουν την ελπίδα τους στον Φιλάνθρωπο Κύριο, με την βεβαιότητα ότι θα ευλογήσει τις προσπάθειές τους. Πόση ειρήνη και αισιοδοξία διατηρούμε, όταν αφήνουμε απόλυτα τον εαυτό μας και το μέλλον μας στο θείον θέλημα, και έχουμε την πίστη ότι ο Θεός, που είναι όλος Αγάπη, θα μας συμπαρασταθεί!

Μεγάλη ενίσχυση μας δίνουν τα λόγια του Αποστόλου Πέτρου: Αφήστε όλες τις φροντίδες σας στον Κύριο, γιατί «*Αὐτῷ μέλει περί ὑμῶν*» (βλέπ. Α' Πέτρ. 5,7). Δηλαδή ο Κύριος νοιάζεται και ενδιαφέρεται για σας. Μήν έχετε αγωνία για τίποτε, γιατί ο Φιλάνθρωπος Κύριος από μόνος Του ενδιαφέρεται για σας και τα προβλήματά σας. Η Αγία Γραφή, Παλαιά και Καινή Διαθήκη, είναι γεμάτη με θαυμαστές επεμβάσεις του Θεού χάριν ανθρώπων που αντιμετώπιζαν κινδύνους, πείνα, στέρηση νερού, αδικίες, εχθρούς και κάθε είδους θλίψεις. Ας θυμηθούμε την θαυμαστή διάβαση των Ισραηλιτών από τη Ερυθρά θάλασσα· το μάννα και τα ορτύκια που κάθε μέρα, επί 40 χρόνια, τους έρριχνε ο Θεός από τον ουρανό. Τους πέντε άρτους και τα δύο ψάρια που ευλόγησε ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός και πολλαπλασιάστηκαν τόσο ώστε να χορτάσουν πέντε χιλιάδες άνδρες αμέτρητες γυναίκες και παιδιά και να περισσέψουν! Και όλα αυτά, χωρίς καν να τα ζητήσουν οι άνθρωποι. Από μόνος Του ο Κύριος, έβλεπε τις ανάγκες των ανθρώπων και έσπευδε να τους βοηθήσει, αφού «*Αὐτῷ μέλλει περί ἡμῶν*».

«**Ἐαυτούς καί ἀλλήλους**»· όχι μόνον τον εαυτόν μας, αλλά και τους άλλους γύρω μας, με τους οποίους συνδεόμαστε με οποιοδήποτε τρόπο, να εμπιστευόμαστε στην αγάπη και την πρόνοια του Θεού. Να αναθέτουμε τον εαυτό μας, αλλά και τα παιδιά μας, την οικογένειά μας, την ζωή μας ολόκληρη στον Χριστό, ο Οποίος σαν Θεός που είναι, μπορεί να μας περάσει και μέσα από την φωτιά και την τρικυμία χωρίς να πάθουμε το παραμικρό. Ο Πανάγαθος Θεός, όταν καταφεύγουμε σ' Αυτόν όλα τα διευθετεί με τον καλύτερο τρόπο.

Συχνά όμως, χρειάζεται πολλή υπομονή και προσοχή, ώσπου να δοθούν οι λύσεις που θα μας ωφελήσουν. Όταν ο Θεός καθυστερεί να μας απαλλάξει από δύσκολες καταστάσεις δέν σημαίνει ότι μας ξέχασε· ο Θεός ποτέ δεν ξεχνά· δεν είναι σαν κι εμάς τους ανθρώπους· αλλά, περιμένει υπομονετικά, για να επέμβει στην κατάλληλη στιγμή, που θα μας ωφελήσει περισσότερο.

Όταν δε, οι δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε μας φαίνονται ανυπέρβλητες, μην αγωνιούμε. «*Τά αδύνατα παρά άνθρωποις δυνατά παρά τῷ Θεῷ ἔστιν*» (Λουκ. 18,27). Ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός έκανε αυτή τη διαβεβαίωση. Δεν είναι τίποτε δύσκολο για τον Παντοδύναμο και Πάνσοφο Θεό.

Όταν μας φαίνεται ότι ο Θεός μας άφησε μόνους, και δεν επεμβαίνει, να εξετάζουμε μήπως η ολιγοπιστία μας και η έλλειψη εμπιστοσύνης στο Θεό είναι η αιτία που εμποδίζουν την θεία Χάρη να επέμβει.

Αλήθεια, είναι λυπηρό να υπάρχει δίπλα μας η παντοδύναμη θεϊκή δύναμη, που ξεπερνάει όλου του κόσμου τις ανθρώπινες δυνάμεις, έτοιμη να επέμβει να μας

βγάλει από τα θλιβερά αδιέξοδα, κι εμείς από ανθρώπινη αδυναμία, άγνοια ή ολιγοπιστία να μη μπορούμε να αποδεχθούμε τις ευεργετικές ενέργειες της παντοδύναμης αγάπης του Κυρίου μας.

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, κάθε φορά που ακούμε την προτροπή του Λειτουργού: «ἐαυτούς καί ἀλλήλους καί πᾶσαν τήν ζωήν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα», ας εμπιστευόμαστε στον Χριστό μας τους εαυτούς μας με όλα τα άγχη, τους φόβους μας τις αγωνίες μας και τις ανάγκες μας, και ας αφήνουμε Εκείνον να τα λύσει, με όποιον τρόπο θεωρεί ότι πρέπει να ενεργήσει.

<https://bit.ly/3AMawBJ>